

אָחוּ

הוּל

תרגומי השירה לעברית מרוסית מאת אדולף גומן
Поэзия в переводе на иврит Адольфа Гомана

בוריס זחודר ואחרים
"ד' רגלים, זנבנב ופראצוף"

Борис Заходер и другие
«Мордочка, хвост и четыре ноги»

СТИХИ

שירים

adolf.goman@gmail.com

בוריס זחודר

(2000-1918)

Содержание

О Борисе Заходере

Борис Заходер

Мордочка, хвост и четыре ноги

Волчок

Вредный кот

Диета термита

Кит и Кот

Кот сказал бедной

мышке

Мохнатая азбука

Сказка про доброго носорога

Корней Чуковский

Телефон

Закаляка

Иосиф Бродский

Баллада о маленьком буксире

תוכן העניינים

[על בוריס זחודר](#)

בוריס זחודר

[ד' רגלים, זנב ופרצוף](#)

[הסביבון](#)

[החתול השובב](#)

[הדיאטה של טרמיט](#)

[פריש ותיש](#)

[החתול](#)

[פה אמר לעכבר:](#)

[האלף-בית המזנב](#)

[מעשיה על קרנף טוב הלב](#)

קורני צ'וקובסקי

[הטלפון](#)

[איכסה-פיכסה מקשקשת](#)

יוסיף ברודסקי

[בלדה על ספינת הגרר הקטנה](#)

על בוריס זחודר

בוריס זחודר (1918-2000) – משורר, סופר, מתרגמן, תסריטאי ממוצא יהודי.

הוא נולד במולדובה. סבו היה רב ראשון במשרת המדינה בעיר ניז'ני נובגורוד (1874). בהיותו ילד בוריס זחודר עבר עם משפחתו לאודסה, ואחר כך למוסקבה. היה לו עניין רב בביוגרפיה, והוא למד בפקולטה לביוגרפיה באוניברסיטאות של מוסקבה וקזן. אך אהבה לספרות ניצחה, ובשנת 1938 נתקבל זחודר למכון לספרות. באותה תקופה גם התחיל להוציא לאור את שיריו הראשונים.

פירסום גדול ביותר הביאו לו תרגומים ומסירת-סיפורים של יצירות קלאסיות מתוך ספרות-ילדים לועזית. הודות למאמציו הכירו קוראים דוברי רוסית את הגיבורים של "ויני-פוך" מאת מילן, "מרי פופינס" מאת טרברס, "פיטר פן" מאת ברי, "אליס בארץ הפלאות" מאת קרול, ומעשיות של צ'אפק, טובים ובז'חווה. גם יצירות מקוריות של בוריס זחודר מאוד פופולריות – גם שירתו כגון "הארנב הרוסי הקטן", "הנזיר והוורד", "תולדות הייו של הזחל", "מדוע הדגים שותקים", וגם פרזה - "הקרנף טוב הלב", "הכוכבית הקטנה האפורה" ועוד. בוריס זחודר הוא משורר וסופר ידוע שם גם בחו"ל.

Мордочка, хвост и четыре ноги

Едва мы чуть-чуть обогнали мартышку,
К высотам прогресса направив шаги, -
За нами сейчас же помчались вприпрыжку
Мордочка, хвост и четыре ноги.

Порою с пути нам случается сбиться
(Кругом темнота, и не видно ни зги),
Но нам не дадут насовсем заблудиться -
Мордочка, хвост и четыре ноги!

Пусть в чаще свирепые хищники воют -
Тебе не страшны никакие враги.
- Не бойся, мы рядом! - тебя успокоят
Мордочка, хвост и четыре ноги.

А если порою тоска тебя гложет
(Бывает такая тоска, хоть беги),
Поверь, что никто тебе так не поможет,
Как мордочка, хвост и четыре ноги.

Маленечко мяса, маленечко каши...
(Короче - влезать не придется в долги!)
Матрасик в углу...
И вот они - наши:
Мордочка, хвост и четыре ноги!

Волчок

הסביבון

ד' רגלים, זנבנב ופרצוף

אך זה רק כווננו אל רום צעדינו,
בקשי בארח עוקפים את הקוף,
מיד בדלוג מהרו אחרינו
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

לא פעם סטינו מדרך המלה
(החשה מחלט, לא רואים את הנוף),
התזירו אותנו תמיד אל הדרך
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

גם קשינהמו בסכה כל אויבינו,
חיות טרף בר שאורבות מקרוב -
נשמע: "הרגעו!" - כל הזמן לידנו
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

ואם לפעמים עוד יאחז בנו צער
(הצער שגם בשנתנו ירדף),
ישקיטו יותר מכלם את הסער
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף.

צלחת דיסה, קצת בשר שהכנו
(נגיד בקצור - לא יגדל לנו חוב!)
שטיחון בפנה...
והנה, הם שלנו:
ד' רגלים, זנבנב ופרצוף!

Ну, ребята,
Чур - молчок:
Будет сказка
про ВОЛЧОК!

I

Дело было в старину -
По старинке и начну:
Жил да был
Серый Волк.
Выл да выл
Серый Волк
Дни и ночи напролет
(Сам он думал,
Что поет).
Песню пел одну и ту же
Нет ее на свете хуже:
- Ухвачу-уу-у!
Укушу-у-у!
Утащу-у-у!
Удушу-у-у!
И - съем!
Волк - скажу вам наперед -
Хоть фальшивит,
Но не врет:
Тех, кто песню слушает,
Он охотно скушает.
Так представьте, каково
Слушать пение его!
Каково лесным зверьям
Жить
С таким артистом
Рядом!
До того он надоел

ילדים!
מספיק לסאן!
שמעו נא
על הסביבון.

.1

מעשה היה היה...
(כך תתחיל מעשיה)
...פעם חי
זאב "זדון",
לא חסר לו
תאבון.
מאתמול ועד מחר
הוא ילל
(חשב ששר)
שיר אחד
ובקול רם
המגעיל שבעולם:
- אלכד-ווי!
אנשך-ווי!
אסחב-ווי!
אחנק-ווי!
...ואלעס!
ואני מראש אומר:
הוא זיף,
אך לא שקר.
חש את השומעים לתפס
ואותם שמח ללעס.
תארו לעצמכם
בהלה לה הוא גורם,
והאם לחיות נעים
עם כאלה
זמרים.
לחיות הוא כבר נמאס

Всем, кого он недоел, -
Впору тоже
Волком взвыть!
...Стали думать -
Как тут быть...
И
ПРИДУМАЛИ!

II

Как-то утром
Волк проснулся,
Потянулся,
Облизнулся,
Спел любимую свою
(«Укушу да разжую!»)
И пустился - чин по чину -
На обед искать дичину.
Бегал-бегал...
Что за притча?!
«Где же, - думает, - добыча?
Нет ни пуха, ни пера,
Ни зайчишки, ни бобра,
Ни мышонка, ни лягушки,
Ни неведомой зверушки!»
А с верхушки старой ели
Две пичужки засвистели:
- Серый! Вся твоя еда
Разбежалась кто куда!

III

Да,
Зайцы убежали,
Птицы улетели,
Мышата-лягушата -

(שְׂאוֹתֶם עוֹד לֹא לָעַס)
בְּמִצֵּב כָּזֶה כָּלֵם
לַיֵּל
הַתְּחִילוּ גַם.
... מֵה עוֹשִׂים עִם מֵר "זָדוֹן"?
וְהַמְצִיאוּ הֵם
פְּתוּרֹן!

.2

הוא שתה בבקר מים,
אחר כך משה רגלים,
בלשון לקלק שפתים
ובשיר אהוב פתח,
ב"אצוד, אשה, אקח"
והלך למאכל
לחפש לו טרף קל.
הוא ביער רץ עד ערב,
השתאה: "היכן הטרף?
אין פלומה ואין נוצה,
אין ארנבת, אין ביצה,
אין צפרדע, אין עכבר,
אין צפור ואין פרפר!"
מצמרת עץ אשוח
הוא שומע קול אפרוח:
"הי, אפר! מנה שלך
כבר מזמן מכאן ברחו."

.3

כן,
נתרו הצפרדעים,
והארנבון,
וזחלו הנסשים,

И те усвиристели,
И легкие, как тени,
Умчались прочь олени.

IV

И пришлось,
Ребята,
Волку
Зубы положить на полку
А на полку зубы класть
Это небольшая сласть!
...Серый Волк
Дня два крепился,
Все терпел невольный пост.
А на третий день
Вцепился
В свой же
Серый волчий хвост!
Так вцепился он в беднягу,
Что охотно дал бы тягу
(Убежал бы) -
Да шалишь:
От себя не убежишь!
И не в силах бедный хвост
Проглотить,
И не в силах вкусный хвост
Отпустить -
Вслед за собственным
Серым хвостом
Серый Волк
Завертелся винтом!
Он вертелся,
Он кружился,
Он крутился,
Он вращался,

וְהַחֲלוּזִים,
וְקֵלִים מְצֵל וּמְנוּצָה
נִעְלְמוּ הַצְּבָאִים בְּקַפִּיצָה.

.4

הַזָּאב אֵז נֶאֱלָץ
קָצַת לְצוּם.
וְגוּפוֹ שָׁמַן נִכְוֵץ
מֵהַצוּם.
כַּמּוּבֵן, זָאב "זָדוֹן"
לֹא שָׁמַח לְלֹא מְזוֹן.
... הוּא הַשְּׁתִּיק יוֹמִים קָרֵב,
שָׁקוּלוֹ גָּבַר עַכְשָׁיו,
אֶךְ לְמַחֲרַת בְּעָרֵב
בְּזָנְבוֹ נֶעֶץ שָׁנִי.
הוּא נִגַּס זָנְבוֹ כַּמַּעֵט
וְרָצָה לְנוּס מִיָּד...
אִיךָ תִּנּוּס מֵעֲצָמָה?
לֹא הִמְצִיאוּ עוֹד נִסְחָה!
אֶת זָנְבָהּ הַמִּסְכָּן
לֹא תִבְלַע,
לֹא תִשְׁלַךְ
אֶת זָנְבָהּ הַנִּפְלֵא...
אַחֲרֵי הַזָּנֵב
הָאֶפֶר
הַסְּתוּבֵב מֵר "זָדוֹן"
בְּלִי עֶצֶר!
הַסְּתוּבֵב
וְהַסְּתַחֲרֵר,
הַתְּגַלְגֵּל
וְחַג מֵהָר,
וּבִסוּף
סִיבּוּב הָאֶלֶף
לְדַבֵּר הַפֶּךְ
אַחֲרָי!

И - само собой понятно!
Он
В кого-то
Превращался!
А когда он
Встал торчком -
Было поздно:
Стал Волчком!
Не сердитым,
Не голодным,
Развеселым,
Беззаботным,
Пестрым,
Звонким и блестящим -
Словом, самым настоящим
Замечательным волчком!
Сам
Мечтаю о таком!

V

Уж теперь он никого
Не обижает,
И его за это каждый
Уважает!

И поет теперь он песенку
Иную:
Развеселую,
Смешную,
Заводную:
- Жу-жу-жу, жу-жу-жу
Кого хочешь закружу!
Жу-жу-жу, жу-жу-жу -
Я с ребятами дружу!
То-то!

הַזְדַּקְרָה עַל צִיר אֶנְךָ
לְסִבִּיבוֹן קָטָן הַפֶּה!
הַטּוֹרֵף, זָאֵב "זָדוֹן"
נַעֲשֶׂה עִקְשׁוֹ סִבִּיבוֹן!
לֹא נִרְגָז,
לֹא זוֹלָלָן,
אֶךְ עֲלִיז
וְשֶׁאֵן,
סִסְגוֹנִי,
צְלִילִי, מִבְּהִיק -
בְּקִצּוֹר -
סִבִּיבוֹן מִבְּרִיק,
צַעֲצוּעַ נִהְדָר,
מִי שֵׁשׁ לוֹ -
מְאֻשֶּׁר!

.5

לֹא פּוֹגַע,
לֹא מִפְּחִיד אַחֲרַיִם,
וְאוֹתוֹ עִקְשׁוֹ כָּלֵם
מְכַבְּדִים.

וְשִׁירוֹ עִקְשׁוֹ
שׁוֹנֶה לְחִלוּטִין:
הוּא מְצַחִיק
וּמְשַׂחֵם
וְעַדִּין:
"ז'ו- ז'ו- ז'ו-"
אֲנִי אֲשִׁיר מְקַל הַלֵּב,
ז'ו- ז'ו- ז'ו-"
וְאֵת כָּלְכֶם אֶסַּבֵּב!"
כִּכָּה!

Борис Заходер

בוריס זחודר

Вредный кот

החתול השוכב

- Петь, здорово!
- Здравствуй, Вова!
- Как уроки?
- Не готовы...
Понимаешь, вредный кот
Заниматься не дает!
Только было сел за стол,
Слышу: "Мяу..." -
"Что пришел?
Уходи! - кричу коту. -
Мне и так... неважно!
Видишь, занят я наукой,
Так что брысь и не мяукай!"
Он тогда залез на стул,
Притворился, что уснул.
Ну и ловко сделал вид -
Ведь совсем как будто спит! -
Но меня же не обманешь...
"А, ты спишь? Сейчас ты встанешь!
Ты умен, и я умен!"
Раз его за хвост!
- А он?
- Он мне руки исцарапал,
Скатерть со стола стянул,
Все чернила пролил на пол,
Все тетрадки мне заляпал
И в окошко улизнул!
Я кота простить готов,
Я жалею их, котов.
Но зачем же говорят,

- דן, שלום!
- שלום, חן!
- שעור בית...
- לא מוכן!
החתול עשה שמות,
לא נתן לי לעבד.
רק קרבת לי לשלחן...
"מיאו!" -
החתול כבר כאן.
"הסתלק! החוצה! לה!
לי קשה... אל תסבך!"
על פסא הוא התאכסן,
העמיד פני הישן,
לקח פוזה בהתאם
ונראה כמו מנמנם.
אני לא הולך שולל:
"לרמות רוצה? חבל!
אני לא פחות חכם,
לא אניח, ילד, סתם!
התגובה מיד תבוא..."
ותפסתי את זנבו!
- נו, והוא?..
- שרט לי יד,
שפך קולה על הבד,
בקפיצה על המקלדת
ממחשב רצה לרדת,
את הקליד "כבה" הפעיל,
מנורת שלחן הפיל,
אחר כך קרע וילון
ונמלט אל תוך חלון.

Будто сам я виноват?
Я сказал открыто маме:
"Это просто клевета!
Вы попробовали б сами
Удержатъ за хвост кота!"

Борис Заходер

Диета термита

Говорил Термит Термиту:
- Ел я все по алфавиту:
Ел
Амбары и Ангары,
Балки, Бревна, Будуары,
Вафли, Вешалки, Вагоны,
Гаражи и Граммофоны,
Древесину Дуба,
Ели,
Съел Жестянку (еле-еле),
Ел
И Зелень,
И Известку,
Ел
Изделия из воску,
Ел
Картины и Корзины,
Ленты, Лодки,
Магазины,
Несессеры,

אני לא כל כך אלים,
מרחם על חתולים.
אבל למה לסכם
כי אני בכלל אשם?
לא קרה כאן שום דבר,
שעורים אשלים מחר,
החתול יצא בלי פגע,
זה לא שטות או תעלול.
תנסו ולו לרגע
בזנב לתפס חתול!"

לפי רעיון של בוריס זחודר

הדיאטה של טרמיט

לחבר ספר אתמול
הטרמיט מקרב לב:
- לפי אלף-בית הכל
כבר אכלתי, אך רעב.

כבר אכלתי את ואסם,
באובב, בבבות ובשם,
גבס, גרב, גלידה, גפון,
דבק, דלק, דלת, דפון,
הגה, הרי-געש, ורד,
ון, וניל, וילון וזרד
(זקית, חרב גם הם טרף),
חלד וחליל בערב,
טלפון, טרומבון, טפטפת,
יין, יהלום, כספת,
כובע, כוננית, כורת,
לוח, לטאה, מחברת,
משי, מזודה ונבל,
נעל, נר, נחש וסגל,
סלק, סיד, סביבון ועגון,

Окна,
Пенки,
Потолки, Рояли, Стенки,
Телевизоры, Ухваты,
Фильмы, Фотоаппараты,
Храмы (Церкви),
Цирки,
Чашки,
Кушал Шахматы и Шашки,
Шпалы пробовал и Штампы,
Щетки и Ээлектролампы,
Даже Юбками питался,
Даже Якорь съестъ пытался
И ни разу не был сыт!..
- М-да, - сказал другой Термит. -
От диеты толку мало.
Лучше лопай что попало!

Борис Заходер

Кит и Кот

В этой сказке
Нет порядка:
Что ни слово -
То загадка!
Вот что
Сказка говорит:
Жили-были КОТ и КИТ.
КОТ - огромный, просто страшный!
КИТ был маленький, домашний.
КИТ мяукал. КОТ пыхтел.
КИТ купаться не хотел.
Как огня воды боялся.
КОТ всегда над ним смеялся!

עז, עמוד, עקרב ופֿתן,
פֿול ופֿיל, פֿנס ופֿסל,
פֿמפֿיָה, פֿרקט, פֿלאפֿל,
צב, צפֿרדע, צוק, צלחת,
קיר, קמקום, קפוד, קלחת,
גם רמקול, רוֹבֿה, רחֿים,
שום, שלחן, שריון, שנים,
תף, תותח, תפוח, תער...
אַבֿל לַמֶּרְבֶּה הַצֶּעַר
לא שבעתי לו רק פעם!

...וּטְרַמִּיט שְׁנֵי פֶרֶשׁ:
- בְּדִיאָטָה אֵין שׁוּם טַעַם.
בוא נזלל כל מה שיש!

לפי עלילת מעשייה של בוריס זחודר "לוינתן וחתול"

פֿריש וַתִּישׁ

אין באגדה זו סדר,
רק חידות, ובין היִתֶר
מֶסֶפֶר (נגיע חיִשׁ):

חיו תיש ופֿריש.

הפֿריש קטן, בִּיתִי,
וְהַתִּישׁ – מִפְּלֶצֶתִי,
הוא גדול כְּלִיִּתִן,
כְּמוֹ פֿריש עֵנֶק לְבָן.

הפֿריש פֿעה, זלל
וּמְרַחֵצָה סֶבֶל,

Время так проводит КИТ:
Ночью бродит,
Днем храпит.
КОТ Плывет по океану,
КИТ Из блюда ест сметану.
Ловит КИТ Мышей на суше.
КОТ На море бьет Баклуши!
КИТ Царапался, кусался,
Если ж был неравен спор -
От врагов своих спасался,
Залезая на забор.
Добрый КОТ
Ни с кем не дрался,
От врагов Уплыть старался:
Плавниками бьет волну
И уходит В глубину...
КИТ Любил залезть повыше.
Ночью Песни пел на крыше.
Позовешь его:
- Кис, кис! -
Он охотно Спрыгнет вниз.
Так бы все и продолжалось,
Без конца, само собой,
Но Развязка приближалась:
В море Вышел Китобой.
Зорко смотрит Капитан.
Видит - в море
Бьет фонтан.
Он команду подает:
- Кит по курсу!
Полный ход!
Китобой
Подходит к пушке...
Пушки - это не игрушки!
Я скажу Начистоту:
Не завидую КИТУ!

כְּמוֹ מֵאֵשׁ בָּרַח מִמֵּיִם,
הֵם גָּרְמוּ לוֹ "פִּיק בְּרָכִים!"
הַשְּׁעִיר תְּמִיד צָחַק
עַל הַפַּחַד שֶׁל הַדָּג.

הַכָּרִישׁ כָּה מְבֹלָה:
פִּיּוֹ בְּעֵשֶׂב מְמַלֵּא,
מִתְהַלֵּךְ לוֹ שְׁתֵּי וְעָרַב.
וְהַתִּישׁ דָּג עַד עָרַב.

הַכָּרִישׁ בּוֹעֵט, נוֹגֵחַ,
אֶךְ אִם קָרַב נִרְאָה אֲבוֹד,
הוּא תְּמִיד מוֹצֵא לוֹ דֶּרֶךְ -
מִתְחַבֵּא בְּסֶבֶךְ עֵבֶת.

וְהַתִּישׁ רַב הַפֶּחַס,
מַעְדִּיף תְּמִיד לְבָרוּחַ:
בְּזָנָב מִכָּה גָלִים
וְצוֹלֵל לְעַמְקִים.

כָּה הִיָּה נִמְשָׁךְ הָעַנְג
מֵאֲלִיו עַד לְעוֹלָם,
אֶךְ שְׁנוּי נִרְאָה בְּאֶפְקוֹ:
דִּיגִים יֵצְאוּ לָיִם.

רַב-חוֹבֵל לִקַּח מִשְׁקָפֶת...
דְּמוּת גְּדוֹלָה בָּיִם נִשְׁקָפֶת.
מַעֲלִיָּה מִתְמַרֵּוֹת
לְשָׁמַיִם שְׁתֵּי קִשְׁתוֹת.
- כֹּל יְדִים לְסַפּוֹן!
לְצַלְצֵל
הַכֵּן כּוּוֹן!
הַתּוֹתֵחַן הוּא אִישׁ בְּצוּעָה...
הַתּוֹתֵחַ - לֹא צַעְצוּעָה!
וּבַתִּישׁ לִקְנֵא
אֵין סִבָּה, אֲנִי מוֹדָה.

- Мама! -
Крикнул китобой,
Отскочив от пушки. -
Что же это?..
Хвост трубой...
Ушки на макушке...
Стоп, машина!
Брысь, урод!
Эй, полундра:
В море - КОТ!
- Успокойся!
Что с тобой?
- Я, - кричит, - не котобой!
Доложите капитану -
Я стрелять в кота не стану!
Наказать я сам готов
Тех, кто мучает котом!
«Всем-всем-всем! -
Дрожа, как лист,
Телеграмму шлет радист. -
Всем-всем-всем!
На нас идет
Чудо-Юдо Рыба-Кот!
Тут какая-то загадка!
В этой сказке нет порядка!
Кот обязан жить на суше!
SOS (Спасите наши души!)»
И в ответ На китобазу
Вертолет Садится сразу.
В нем Ответственные лица
Прилетели из столицы:
Доктора, Профессора,
Медицинская сестра,
Академик по Китаю,
Академик по Котам,
С ними семьдесят студентов,

- אמא -
התותחן צעק
ברתות שנים. -
מה זה?
הוא שעיר, ענק,
לראשו קרניים!...
אוי! חמס!
איך הוא העז?
"צא, דחליל!"
במים עז!
- הרגע כבר,
אל תגזים!
- אני לא דיג עזים!
רב-חובל,
לקאן! ראה:
עז במים! לא אירה!
יש לשפט מתעללים
בעזים וחתולים!
"לכלם! -
רועד כמו קפיץ
אלחוטן מברק מפיץ.
- בא עלינו כברק
נס-מפלצת-תיש-דג.
אין באגדה זו סדר,
תיש יש לרעות בעדר!
S.O.S: חמלו עלינו
והצילו נשמותינו!"
ולקריאתם מיד
ממרום מסוק נחת.
באו בו מהבירה
אחראים על כל צרה:
הקטוריונים לחיות,

Тридцать пять корреспондентов,
Два редактора с корректором,
Кинохроника с прожектором,
Юные натуралисты
И другие специалисты.
Все на палубу спустились,
Еле-еле разместились.
Разбирались Целый год -
Кто тут КИТ
И где тут КОТ.
Обсуждали, не спешили.
И в конце концов
Решили:
«В этой сказке нет порядка.
В ней ошибка, Опечатка:
Кто-то, Против всяких правил,
В сказке буквы переставил,
Переправил «КИТ» на «КОТ»,
«КОТ» на «КИТ», наоборот!»
Ну, И навели порядок:
В сказке больше нет загадок.
В океан Уходит КИТ,
КОТ на кухне Мирно спит...
Все, как надо, Все прилично.
Сказка стала - на «отлично»!
Всем понятна и ясна.
Жаль, Что кончилась Она!..

שְׁנֵי רוֹפְאִים עִם אֲחִיּוֹת,
רַב-מְמַחָה בְּתַחֲמוֹם כְּרִישִׁים,
רַב-מְמַחָה בְּתַחֲמוֹם תְּיָשִׁים,
שְׁתֵּי קְבוּצוֹת שֶׁל סְפוֹרְטָאִים,
וְשִׁמוּנִים עֵתוֹנָאִים,
פִּיזִיקָאִי מִ"טְכְּנִיּוֹן"
וּבְמֵאֵי מִתִּיאֲטְרוֹן,
יְלָדִים מִחוּג לְטַבֵּעַ,
רֹאשׁ הָעִיר שֶׁל בָּאָר שְׁבַע,
וְעֵדֵת חוּץ מֵהַכְּנֶסֶת
וְשִׁכְנָה מֵהַמְרַפֵּסֶת.

לְסַפּוֹן כָּלֵם יָרְדוּ
וּבְקִשֵׁי הַסְּתַדְרוּ.
וְסִקְרוּ עֵינֵי רְגִישׁ:
מִי כָאן תִּישׁ,
מִי כְרִישׁ?
הַתְּנוֹכָחוּ, גְבוֹת הַרִימוּ,
לְבַסּוֹף כָּלֵם
הַסְּכִימוּ:

אֵין בְּאַגְדָּה זֶה סֵדֶר:
הַסּוֹפֵר יֵשֵׁב בְּחֶדֶר
עַל חֵיוֹת כָּתֵב בְּלֵיל,
בֵּין שְׁמוֹת הוּא הַתְּבַלְבֵּל -
בֵּין הַתִּישׁ לְכְרִישׁ
וְלִהְפֹּךְ. עֵסֶק בִּישׁ!
כִּךְ כָּל הַמְּמַחִים אָמְרוּ.
אֶת הָאַגְדָּה שִׁפְרוּ -
לְכָלֵם כְּעַת בְּרוּרָה,
רַק חֵבֵל שְׁנִגְמָרָה!

Из перевода книги Люиса Кэролла "Алиса в стране чудес"

מתוך תרגום לרוסית "הרפתקאות אליס בארץ הפלאות" מאת לוואיס קרול

Кот сказал бедной

мышке: - Знаю я
 понаслышке, что
 у вас очень тонкий,
 изысканный вкус,
 а живете вы в норке
 и глотаете корки.
 Так ведь вкус
 ваш испортиться
 может, боюсь!
 Хоть мы с вами,
 соседка, встречаемся
 редко, ваш визит я бы
 счел за особую честь!
 Приходите к обеду
 в ближайшую
 среду! В нашем
 доме умеют со
 вкусом поесть!..

...
 Но в столовой у кошки
 даже хлеба ни крошки...
 Кот сказал:
 - Пустяки!
 Не волкуйтесь, мадам!
 Наше дело котово -
 раз, два, три, и готово -
 не успеете пикнуть,
 как на стол , я подам!

הַחַתּוּל
 כָּה אָמַר לְעֵכָבֵר:
 "כָּבֵר שְׁמַעְתִּי
 שְׁמוּעוֹת בְּעֵבֶר:
 טַעְמָךְ, כָּה אוֹמְרִים, הוּא עֵדִין וּמוֹפְתִי.
 אַךְ אוֹכֵל אֶתְּהָ
 קְרוֹם שְׁעוֹרָה
 וְשׁוֹכֵן בְּחֻשְׁכַּת
 מְאוּרָה,
 וְעֵתִיד טַעְמָךְ
 מְדַאִיג, בְּטַח, אוֹתִי.
 אַף-עַל-פִּי שֶׁעַד כֹּה בְּאִקְרָאִי
 זֶה אֶת זֶה רַק פֶּגְשָׁנוּ, וְדַאִי,
 תִּרְשָׁה לְהַזְמִינָךְ נָא כַחֵק וְכַדִּין,
 כִּי מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְסַעַד
 אַרוּחַת צְהָרִים בְּהוֹד -
 אֶתְכַבֵּד בְּאוֹרַח
 עִם טַעַם עֵדִין!
 ...לֹא רוֹאֶה הָעֵכָבֵר בְּבִקּוּר
 עַל שְׁלֶחַן הַחַתּוּל אֶף פְּרוּר.
 "אִין דְּבָר!
 אֵל תִּדְאָג,
 הַמְנָה...
 עוֹד לְפָנַי
 שְׁתִּשְׁמִיעַ
 צִיּוֹץ
 (כָּל חַתּוּל -

שָׁף מֵהִיר וְחֵרוּץ)

... כָּבֵר תִּהְיֶה

לְגִישָׁה מוֹכְנָה!"

Мохнатая азбука

В азбуке этой - Увидите сами! -
Буквы живые: С хвостами, С усами,
Бегать умеют они И летать,
Ползать и плавать, Кусать и хватать...
Буквы - мохнатые, Буквы - пернатые,
Стройные буквы И даже горбатые,
Добрые, Злые, Наземные, Водные -
Кто же они? Догадались?
- Животные!
Азбука Пусть начинается С АИСТА -
Он, Как и азбука, С «А» начинается!
Взгляну На АНТИЛОПУ-ГНУ
И потихонечку вздохну:
- Зачем, зачем Везли в Европу
Такую Антиантилопу?!
Никакого Нет резона
У себя Держать БИЗОНА,
Так как это жвачное
Грубое и мрачное!
ВЕРБЛЮД решил, что он - жираф,
И ходит, голову задрал,
У всех Он вызывает смех,
А он, Верблюды, плюет на всех!
- Что невесел, **ВОРОБЕЙ**?
- Мало Стало Лошадей!
Трудно нынче Воробью
Прокормить свою семью!
Как это принято у змей
Кусают за ногу ГАДЮКИ,
А потому При встрече с ней
Берите, дети, ноги в руки!
Давно я не встречал ГАДЮКИ.

האלף-בית המזנב

אלף-בית הזה מדהים,
אותיות מלאות חיים,
לעשות יודעות הכל:
לטפס, לרוץ, לזחל.
יש להן פרווה, זנב,
יש שפם, סנפיר, כנף.
אכזריות – אל תתקרב!
ושקטות, טובות הלב.
מי הן? יש אולי פתרון:
הן כלן חיות! נכון?

אריה
"אלף" בין האותיות ראשונה,
היא למלך החיות נתונה.
רעמה שלו היא אות גדול לכם,
לא פשוט לאיל מאריה לברח.

בונה
בונה הוא עוד סוג בעלי החיים.
שנים גדולות וחדות לבונים.
הם מענפים בית-הספר בונים.
מתחת למים - כניסה לאורחים.

גמל
גמל לז'ירפה פאלו אח:
לשניהם צואר עד מאד מארה.
גמל אוכל עשב יבש במדבר,
ז'ירפה – עלי העצים גדלים בר.

דרבן
ביער פגש הקפוד בדרבן:

И что-то не скучал В разлуке!
Старый Ёж В лесах Кавказа
Как-то встретил ДИКОБРАЗА.
- Ну и ну! - воскликнул Ёж.
На кого же ты похож!
Это зверюшка вполне безобидная,
Правда, наружность у ней незавидная.
Люди бедняжку назвали - «ЕХИДНА».
Люди, одумайтесь! Как вам не стыдно?!
- Что ж ты, ЁЖ, такой колючий?
- Это я на всякий случай:
Знаешь, кто мои соседи?
Лисы, волки и медведи!
Мне очень нравится ЖИРАФ -
Высокий рост и кроткий нрав.
Жирафа - он ведь выше всех -
Боятся даже львы.
Но не вскружил такой успех Жирафу головы.
Легко ломает спину льву Удар его копыта,
А ест он листья и траву - И не всегда досыта...
Мне очень нравится Жираф,
Хотя боюсь, что он неправ!
Не знает ни снега, Ни вьюги,
Он и родился и вырос На юге.
К пальмам И к южному небу Привык
ЗЕБУ, Хотя он всего только бык.
И лучший друг
Честно скажет: - Ты - ИНДЮК!
Вот КАБАН. Он дик и злобен,
Но зато вполне съедобен.
Есть достоинства свои
Даже у такой свиньи!
Носит Мама-КЕНГУРУ
В теплой сумке Детвору,
А ребятки-кенгурятки
Целый день Играют В прятки!

"אתה במראה כזה באת לְכָאן!
כָּלֶךְ בְּקוֹצִים עד זְנִבְךָ כֹּה נוֹרָא..."
- לָךְ נָא, חֲבֵרִי, הִסְתַּכַּל בְּמִרְאָה.

הִיפּוֹפּוּטִים
בְּשֵׁם זֶה הִיָּה הוּא מוֹכֵר כָּבֵר מִזְמַן,
כִּי כִּךְ הוּא נִקְרָא בְּעֵבֶר בֵּינּוּ,
וְשִׁמוֹ בְּעֵבְרִית – מֵאוֹתוֹ הַמְּקוֹר,
אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לַחֲיָה סוּס-הַיָּאוֹר.
אָבֵל בְּרוּסִית, לְמִשָּׁל, שְׁמוֹ שׁוֹנָה,
שֵׁם הוּא "בְּהֵמוֹת" כִּי לֵהֵן הוּא דוֹמָה:
אוֹכֵל עֲשָׂבִים וּפְרָסוֹת לְרִגְלָיו,
כְּמוֹ כֹּל בְּהֵמָה, רַק כְּבֹד, עַז וְרַב.

וּן ???
אֵין שֵׁם שֶׁל חֲיָה שְׁמֵתְחִיל בְּאוֹת "וּן",
אךְ יֵשׁ שֵׁם רוֹפֵא שְׂאֵשְׁמִיעַ עֲכָשׁוּ,
וְתִכְף תְּבִינּוּ כִּיצַד הוּא נִבְחַר:
רוֹפֵא הַחַיּוֹת נִקְרָא וְטֵרִינֵר.

זָאב
כְּמוֹבָן, הַזָּאב לֹא כָּל כֶּךְ נִחְמַד,
כִּי זָאב הוּא טוֹרֵף מִסְפָּר אֶחָד,
מְחַסֵּל חַיּוֹת חוֹלוֹת לְמִרְבֵּה הַצֶּעֶר,
אךְ מוֹנֵעַ בְּאִפְּן זֶה מִגְּפּוֹת בְּיַעַר.

חֲתוּל
הַחֲתוּל – מוֹפֵת הַחֵם וְהַרְכוּת,
שֶׁר שִׁירִים וְלִשְׁחַק אוֹהֵב בְּחוּט.
הַדְּעָה הַזֹּאת בְּכֹל מְקוֹם מְפָרֵת.
רַק לְעֵכָבְרִים יִשְׁנֶה דְּעָה אַחֲרֵת.

טוֹס
עוֹף טוֹס נוֹלֵד עִם פָּגָם:
בְּאֵמֶת, הוּא לֹא חָכָם,
קוֹל מְגַעִיל, אֲךָ רַק יִפְתָּח

Всю жизнь в воде проводит КИТ,
Хотя он и не рыба.

Он в море ест и в море спит,
За что ему - спасибо:

Тесно было бы на суше
От такой огромной туши!
За стеклом свернулась КОБРА.
Смотрит Тупо и недобро.

Видно с первого же взгляда:
Мало мозга, Много яда.

Считался ЛЕВ царем зверей,
Но это было встарь.

Не любят в наши дни царей,
И Лев - уже не царь.

Душил он зверски всех подряд,
Свирепо расправлялся,

А правил плохо, говорят.
С делами не справлялся.

Теперь сидит он присмирив,
И перед ним - ограда.

Он недоволен, этот Лев,
Но так ему и надо!

Спросил у Кенгуру:

- Как выносишь ты жару?

- Я от холода дрожу! -

Кенгуру сказал МОЖУ.

Кто НОСОРОГУ Дорогу Уступит,
Тот, несомненно, разумно поступит.

Любо толкаться ему, толстокожему,
А каково Бедняге прохожему?

Как хорошо, что такие невежи

Будут встречаться Все реже и реже!

ОБЕЗЬЯНКИ- Наши предки, ваши предки

На одной качались ветке,

А теперь нас держат в клетке.

Хорошо ли это, детки?

את זנבו – הפגם נשכח.

יען

בספרות ובפי העם

בת-יענה נקרה הוא גם.

היען – הוא עוף מאד גדול,

אך לעוף היען אינו יכול -

במקום זה הוא רץ מאד מהר;

מבעיטת רגליו פוחד נמר.

כלב-ים

הוא לא כלב – כלב-ים,

ולא גר בבית חם.

כלב-ים גר בצפון,

נח בנחת על קרחון.

קר אינו נכנס לגוף

בשכבת שמן עטוף.

יש דגים בשפע שם,

אך גם דב לבן קיים!

ליתן

אם הוא יחליט לחיות ביבשה,

למצא מקום לו – משימה קשה.

כי כל כך עצומה היא החיה,

שלא תהיה לאחרים מחיה.

לכן היא כל הזמן נמצאת בים,

ולדגים לא מפריעה היא שם.

הסרטנים שהחיה הזאת אוכלת

אפשר לראות רק בזכוכית מגדלת.

מרמיטה

מכרסמת ולועסת

שרשים, פרות ועשב

וכדי להזהיר חבר

היא שורקת: נוס מהר!

כשהחרף מתקרב

До чего красив ПАВЛИН!
У него Порок Один:
Вся павлинья Красота
Начинается С хвоста!
- Если сможешь, угадай,
Что нам скажет ПОПУГАЙ
- То и скажет, полагаю,
Что вдолбили попугаю!
Этот зайчик - наш земляк -
Называется РУСАК!
Больше всех на суше он,
Очень, очень добрый СЛОН.
Видно, даже у зверей
Тот и больше, кто добрей!
Бедный СТРАУС! Несчастнее Нету Отца:
На гнезде Он сидел и сидел без конца
Терпеливо Упорно, Упрямо...
Из яйца Наконец
Появился Птенец -
И захныкал: - А где моя мама?
ТАПИР навек повесил нос,
Грустит он об одном:
Он собирался стать слоном,
Да так и не дорос...
ТИГР: Решетка На нем нарисована четко.
И очень к лицу Людоеду решетка!
Вызывает удивленье
Прилежание тюленья:
Целый день Лежит ТЮЛЕНЬ,
И ему Лежать не лень!
Жаль, тюленья прилежание -
Не пример для подражания!
- Я по совести скажу:
Плохо, плохо мне, УЖУ, -
Очень гадок я на вид...
А ведь я - не ядовит!

וְכָל צֶמַח כָּבֵד חָרֵב -
לְתוֹךְ מְאוּרָה נִכְנָסֶת
וְתִישֵׁן שָׁם מֵעַתָּה
עַד אָבִיב שְׁנַת-מֶרְמִיטָה.

נִמְר
כְּשֶׁצָּבַע חַיּוֹת הַטֶּבַע,
כָּבֵד כְּמַעֵט נִגְמַר לוֹ צָבַע,
וְנִמְר יֵצֵא מִכֶּתֶם
מִזְנָב וְעַד שִׁפְּם.
כַּמָּה טוֹב לְהִיּוֹת צְבוּעַ!
(יֵשׁ חַיָּה בְּשֵׁם צְבוּעַ):
קָל לְטַרְף לְאָרֶב
לֹא נִרְאָה גַם מִקְרוֹב.
(יֵשׁ עוֹד סוּג שֶׁל הַנֶּמֶר,
הוּא כְּלוֹ שְׁחוֹר – פְּנִיתֵר.)

סוֹס
בֶּן-אָדָם אֶת הַסּוֹס בֵּית.
לֹא נִמְצָא סוֹס-הַיֵּבֶר קָעַת.
כְּדִי לְחַרֵּשׁ, לְשֵׂאת וּלְנִסֵּעַ
יֵשׁ לְעִזְרַתָּנוּ עֵכָשׁוּ מְנוּעַ,
אֶךְ מִדַּת כַּחוֹ נִשְׁאָרָה עַדִּין
"כַּח-סוֹס", וְבְרוּר מִנִּין.

עֵיט
מְלֶךְ הַעוֹפּוֹת הוּא עֵיט.
עַל הַצּוֹק בּוֹנֶה לוֹ בֵּית.
וְרוֹאֶה עֵכָבֵר מִצּוֹק
(נֶשֶׁר – עוֹף מְאוֹתוֹ סוּג).

פִּיל
בִּיבְשָׁה הוּא גְדוֹל מִכֹּל
וְחִזְק מִמֶּנּוּ רַק בֶּן-אָדָם,
הַפּוֹשֵׁעַ שְׁמָאִים עָלָיו

Только ночью Страшен ФИЛИН.
А при свете – Он Бессилен!
Львы и тигры Приручаются.
Это редко, но случается.
Но никто еще пока
Приручить не смог ХОРЬКА.
Слава богу, Что хорек
Очень маленький зверек!
Зачем Такой носище ЦАПЛЕ?
Затем, Чтоб цапли Рыбок цапали!
ЧЕРЕПАХА всех смешит,
Потому что не спешит.
Но куда Спешить тому,
Кто всегда в своем дому?
Очень громко лает,
ШАВКА Очень твердо знает:
Тот, кто громче Скажет «гав»,
Тот всегда И будет прав!
Нет у ШАКАЛА Ни в чем недостатка:
Внешность гиены, Лисья повадка,
Заячья смелость, Волчий оскал, -
Что же еще он там плачет, Шакал?
Хватать, глотать Умеют ЩУКИ -
Другой Не нужно им науки!
Я про страуса, Про ЭМУ,
Написал бы вам Поэму,
Но никак я не пойму:
Эму он Или эму?!Откровенно признаю:
Зверя нет На букву «Ю».
Это - ЮЖНЫЙ КТОТОТАМ.
Я его Придумал сам!
С виду Очень грозен ЯК,
А ведь он - большой добряк:
Говорят, На нем в Тибете
Смело ездят Даже дети!

ברובה שלו בשביל השנהב.

צב
לצב למחר אין סבה או תרוץ,
הוא לעולם לא תסכים לרוץ,
כי יש לו זמן – עונה, עוד עונה
וכן הלאה... הוא חי 300 שנה
ובלי ספק עוד יראה על מסך
איה למאדים בן-אדם צנח.

קנגורו
קנגורו לא תפחד
שכיסה היא תאבד,
כי שומר מקל משמר
על הכיס תינוק מסתר.

ראם
שני ספוט על ראש הצבי -
נשק מסכן קרבי.
כל אויב צריך לדעת:
בראם אסור לגעת!

שקנאי
לשקנאי השק חשוף -
על הראש, לא בתוך גוף.
ואם דג נתפס בשק,
לא יצא כבר, אל תדאג!

תאו
לתאו יש זוג קרניים,
אך כפופות הן לאחור,
כי מספיק לו ברגלים -
גם אריה פוחד משור.
תאויים תמיד נחים
בבצות ואגמים.

Борис Заходер

Сказка про доброго носорога

Жил-был Носорог,
На других непохожий:
Носорог
С удивительно тонкой кожей.
В джунглях жил,
Среди хищных зверей,
А кожа была у бедняги
Действительно
Тоньше бумаги
И очень, очень чувствительна!
С виду он был
Носорог носорогом,
Что
Говорит
О многом...
Ноги как тумбы,
Чудовищная голова,
Рог на носу
Или даже, кажется, два!
Но
Хорошего носорога
Не прошибешь и дубиной,
А он
Еле-еле мог
Стерпеть укус комариный;
Погладят его против
шерсти -
И это его огорчает...
Таких мелочей Носороги,
Как правило, не замечают!

בוריס זחודר

מעשיה על קרנף טוב הלב

היה הנה קרנף
לא דומה לאפ אחד
מקרנפים,
כי הנה לו עור דק במיוחד.
הוא חי בג'ונגל
בין חיות טורפות,
אך למרבה הצער
הנה לאמלל
עור באמת דק מנר
ומאד מאד רגיש!

במבט ראשון ממרחק
הוא נראה כמו כל קרנף,
וזוה כבד
רמז לא דק...
רגלים כמו עמודים,
ראש מפלצתי, ובין עינים
על האף קרן
או אולי שתיים!

בקרנף אמתתי גם באלה
לפגע – משימה לא קלה,
אך ההוא
בקשי הנה יכול
עקיצת יתוש לסבל;
קש'טפו אותו
כנגד כוון שער -
הוא התעצב...
לדבר פזה של מה בכך
קרנף רגיל לא ישים לב!

Прут напролом носороги,
Не разбирая дороги!
Любят
Топтать и давить,
Мять и крушить
Носороги.
Кто на пути попадется -
Не глядя,
Раздавят в лепешку...
А этот
Чудак Носорог
Не мог раздавить и кошку!
Этот
Чудак Носорог
С кожей тонкой
Разных мышат-лягушат
И то обходил сторонкой!
— Я, - говорит, - не могу!
Пусть все
Как хотят поступают,
Но,
По-моему,
Им неприятно,
Когда на них
Наступают!
Толстокожие братья
Стали срамить Носорога:
— Это же черт знает что!
Носорог-недотрога!
— Вспомни, кто ты такой!
— Одумайся, тонкокожий!
— Ты ведь позоришь не только
себя -
Весь наш род Носорожий!..
— Ох, - отвечает чудак, -
Я с вами, братцы, не спорю!

קרנפים רגילים למהר
באפן לגמרי עור!
הם אוהבים
לדרוך ולרמס,
לדוש ולדרס...
כאלה הם, הקרנפים.
מי שנקלע בהם בדרכים -
בלי לשים לב,
דשים כאלו זה שבלול...
והוא,
הקרנף המשנה,
לא היה מסגל לדוש אפלו חתול!
הקרנף
המשנה הזה,
בעל עור דקדק,
עקף בזהירות
אפלו ראשנים ודגי-רקק!
- אני לא יכול! - אמר.
- כל אחד שיתנהג
כמו שהוא חש,
אך, לדעתי,
לבעל-חיים לא נעים
כאשר מישהו
אותו דש!
אחיו עבי-עור התחילו לביש אותו,
תחבו את האף:
- זה לא מתקבל על הדעת!
אל-תגע-בי-קרנף!
זכר מי אתה, ילד!
התעשת, דקדק-עור!
אתה מקלים
לא רק את עצמך,
אלא את כל שבט
הקרנפים!..

Я просто не знаю,
Как
Помочь вашему горю!
Я понимаю вас,
Я ведь тоже
Зверь по натуре,
Но только я
Кое-что
Испытал на собственной шкуре...
Тем и окончился спор.
И чудак
С улыбкою кроткой
В чащу лесную ушел
Своей
Осторожной походкой.
Дружит он с птичкой Калау,
С братьями
Редко встречается
И,
Говоря между нами,
Не особенно огорчается!

Корней Чуковский

Телефон

У меня зазвонил телефон.
- Кто говорит?
- Слон.
- Откуда?
- От верблюда.
- Что вам надо?
- Шоколада.

- הו! – ענה המְשַׁנָּה, -
אני לא מתוכח עמכם,
חבר'ה,
אני פשוט לא יודע
איך לעזור לכם!
אני מבין אתכם,
הרי גם אני
חיה מטבע שלי,
אבל אני דבר מה
הרגשתי בעצמי, בעורי...

ובקך הסתים הוכוח.
והקרנף המְשַׁנָּה בצער,
בחיוך שפל-רוח
הלך לסבך היער
בהליכה זהירה מאד.
יש לו שם חברה – צפור בשם קלה,
ואת אחיו
הוא פוגש רק לעתים רחוקות
ו(בינינו לבין עצמנו נודה)
לא כל כך
מצטער על כך!

קורניי צ'וקובסקי

לפי עלילת שיר ילדים של קורניי צ'וקובסקי "הטלפון"

הטלפון

אז השמיע הטלפון צליל.
- מי מדבר? – פיל.
- איפה אתה נמצא?
- עם סוס-היאור בבצה.
- מה רצונך, פיל נכבד?
- חסר לנו כאן שוקולד.
יספיק חצי טון, כמובן,

- Для кого?
- Для сына моего.
- А много ли прислать?
- Да пудов этак пять.
Или шесть:
Больше ему не съесть,
Он у меня ещё маленький!
А потом позвонил
Крокодил
И со слезами просил:
- Мой милый, хороший,
Пришли мне калоши,
И мне, и жене, и Тотоше.
- Пстой, не тебе ли
На прошлой неделе
Я выслал две пары
Отличных калош?
- Ах, те, что ты выслал
На прошлой неделе,
Мы давно уже съели,
И ждём не дождёмся,
Когда же ты снова приплёшь
К нашему ужину
Дюжину
Новых и сладких калош!
А потом позвонили зайчатки:
- Нельзя ли прислать перчатки?
А потом позвонили мартышки:
- Пришлите, пожалуйста, книжки!
А потом позвонил медведь
Да как начал, как начал реветь.
- Погодите, медведь, не ревите,
Объясните, чего вы хотите?
Но он только "му" да "му",
А к чему, почему -
Не пойму!

וקצת לפילון הקטן.
- לאיזו כמות הוא זקוק?
- מאה קילו בדיוק
או אולי מאה וחמש...
אל תשלח את כל מה שיש.
יותר לא יספיק לאכל:
הילד עוד לא גדול...
אחר כך טלפן תנין:
- אני כבר מבקר ממתין
עד לשעת צהרים.
שלח לנו נא ערדלים
בשבילי, לאשתי, לבני חיים! (*
- המתן! השכחת,
לפני כשבוע
שלחתי לך,
כשבקשת סיוע,
זוגות ערדלים טובות ויפות?
- הא, מה ששלחת לפני כשבוע
מזמן כבר בתוך קבוצתינו בלוע
אנחנו בקצר-רוח
מצפים למשלוח
"לארוחת תנינים
זוגות נוספים מתוקים."
ואז התקשרו ארנבות:
- רגלינו זקוקות לכפפות!
ואחריהם קוף:
- שלח נא לילדי מקרוסקופ!
אחר כך גם דב התקשר,
ונוער, ונוער, ונוער...
- הפסק נא, מר דב, לנוער,
הסבר לי, במה יש מחסור?
אך הוא רק גועה וגועה,

- Повесьте, пожалуйста, трубку!
А потом позвонили цапли:
- Пришлите, пожалуйста, капли:
Мы лягушками нынче объелись,
И у нас животы разболелись!
А потом позвонила свинья:
- Пришлите ко мне соловья.
Мы сегодня вдвоём
С соловьем
Чудесную песню
Споём.
- Нет, нет! Соловей
Не поёт для свиней!
Позови-ка ты лучше ворону!
И снова медведь:
- О, спасите моржа!
Вчера проглотил он морского ежа!
И такая дребедень
Целый день:
День-ди-лень,
День-ди-лень,
День-ди-лень!
То тюлень позвонит, то олень.
А недавно две газели
Позвонили и запели:
- Неужели
В самом деле
Все сгорели
Карусели?
- Ах, в уме ли вы, газели?
Не сгорели карусели,
И качели уцелели!
Вы б, газели, не галдели,
А на будущей неделе
Прискакали бы и сели
На качели-карусели!

כָּאֵלוּ פָּרָה בְּמַרְעָה...
- דִּי, לַחֵץ עַל כַּפְתּוֹר "נִתְוֶק"!

אַחֲרָיו מְצַלֵּל יְגוּאָר:
- עֶזֶר לִי! בְּלַעְתִּי עֶכְבָּר!
לֹא מָה שְׁאַתָּה חוֹשֵׁב:
בְּלַעְתִּי עֶכְבָּר מִחֹשֵׁב...

נְחֹשׁ-בְּרִיחַ שׁוֹאֵל:
- אֵיךְ שִׁבְלוּלִים לְבִשְׁל?
אֲנִי מִתְקַשֵּׁר מִחוּ"ל.
- הוֹרֵד יְשׁוּמוֹן "שִׁבְלוּל".

אַחַר כֵּן עָגוּר הַתּוֹדָה:
לֹא שְׁמֵר הוּא עַל הַמְדָּה,
רֹאשֵׁי הַרְבֵּה לְאָכֵל,
וְהֵם מִמְּשִׁיכִים לְגַדֵּל.

וְשׁוֹב דֵּב קוֹרָא בְּקוֹל רֹם:
- הִצִּילוּ מֵהַר סוֹסֵי-הַיָּם!
הוּא בָּלַע קִפּוּדֵי-יָם בְּטַעוּת...
- אֲנִי מִחַפְּשׁ אֶפְשָׁרוֹת!

כָּל מֵינֵי הַבָּלִים כָּל הַיּוֹם -
טִילֵי-בּוֹם, טִילֵי-בּוֹם, טִילֵי-קוֹם...

לֹא מִזְמַן הִתְקַשֵּׁר חֲזִיר:
- רְצִיתִי לְשִׁיר עִם זְמִיר!
אֲנִי אֶלְמַד אוֹתוֹ שִׁיר
וְיַחַד אַחַר כֵּן נְשִׁיר
אֶצְלָנוּ בְּדִיר
בְּחֶרֶף.
- יוֹתֵר מִתְאִים לֶךְ עֶרֶב.

אַחַר כֵּן צִלְצְלָה גּוֹרִילָה:
- הָאֲמָנָם בְּאֲמַת, חֲלִילָה,

Но не слушали газели
И по-прежнему галдели:

- Неужели

В самом деле

Все качели

Погорели?

Что за глупые газели!

А вчера поутру

Кенгуру:

- Не это ли квартира Мойдодыра?

Я рассердился да как заору:

- Нет! Это чужая квартира!!!

- А где Мойдодыр?

- Не могу вам сказать...

Позвоните по номеру сто двадцать пять.

Я три ночи не спал,

Я устал.

Мне бы заснуть,

Отдохнуть...

Но только я лёг -

Звонок!

- Кто говорит?

+ - Носорог.

- Что такое?

- Беда! Беда!

Бегите скорее сюда!

- В чём дело?

- Спасите!

- Кого?

- Бегемота!

Наш бегемот провалился в болото...

- Провалился в болото?

- Да!

И ни туда, ни сюда!

О, если вы не придёте,-

Он утонет, утонет в болоте,

נְשָׂרְפָה קָלִיל קְרוֹסְלָה?!
- מַה, אַחַז בְּךָ טְרוּף, גּוֹרִילָה?
לֹא עָלְתָה בְּאֵשׁ קְרוֹסְלָה,
נִדְנְדָה גַם לְפַעַל הַתְּחִילָה...
לֹא הִקְשִׁיבָה לִי הַגּוֹרִילָה
וְהַמְשִׁיכָה חוֹזֵר חֲלִילָה:
" הָאִמְנָם בְּאֵמֶת, חֲלִילָה,
נְשָׂרְפָה קָלִיל קְרוֹסְלָה?!" ...

וּבְלִילָה אֶתְמוּל - חֲמוֹר:
- זֹאת דִּירָה שֶׁל אָדוֹן שְׁתַּף-עַד-חוֹר?
- שְׁתַּף-עַד-חוֹר כֵּאֵן לֹא גַר מְעוֹלָם!!!
- אִז לָאן הוּא פְתָאם נְעָלָם?
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ...
- חִיג מְאָה וְנֶשֶׁשׁ!

לֹא יִשְׁנֵתִי שְׁלוֹשָׁה לַיְלוֹת,
עֵיפֵתִי עַד אֶפֶס כַּחוֹת,
רְצִיתִי לִשְׁוֹן,
לְנַתֵּק טְלָפוֹן...
צִלְצוּל:
-מְדַבֵּר קְרִנְיָ!
אֵל תְּנַתֵּק אֶת הַקּוֹ!
- מַה, רַעֲיֵדֶת אֲדָמָה, מְבוּל?
- לֹא, אֶסוֹן עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹל!
סוּס-הַיָּאוֹר הַתְּאָמָן בְּבִלְט
וְגִלְשׁ לְבִצָּה מִפְרָקֵט.
בּוֹא מֵהָר, אֶסוּר לְחִכּוֹת!
הוּא יִטְבַּע בְּתוֹךְ עֶשֶׂר דְּקוֹת!
אֲחֵר כֶּה יְהִי מְאַחֵר!
- הַזְמַנְתִּי מְנוּף וְגִרְרָ!

הוּ, לֹא קָל מְאֵמֵץ וְאָרֶךְ -
סוּס-הַיָּאוֹר מֵהַבוּץ לְמִשְׁקָ!

(* שם מלא של תנין-הבן הוא "בעל-חיים",

Умрёт, пропадёт
Бегемот!!!
- Ладно! Бегу! Бегу!
Если могу, помогу!
Ох, нелёгкая это работа -
Из болота тащить бегемота!

Корней Чуковский

Закаляка

Дали Мурочке тетрадь,
Стала Мура рисовать.
«Это - ёлочка мохнатая.
Это - козочка рогатая.
Это - дядя с бородой.
Это - дом с трубой».
«Ну, а это что такое,
Непонятное, чудное,
С десятью ногами,
С десятью рогами?»
«Это Бяка-Закаляка Кусачая,
Я сама из головы её выдумала».
«Что ж ты бросила тетрадь,
Перестала рисовать?» «Я её боюсь!»

אבל בבית קוראים לו בשם חיבה מקוצר "חיים"

קורניי צ'וקובסקי

איכסה-פיקסה מקשקשת

רות לוקחת גליון:
בראשה בוער דמיון.
הדמיון גדל, גובר –
רות התחילה לציר.
"זהו ברוש רחב ידים,
זוהי עז יפת קרניים,
זהו איש ארך זקן,
זהו בית, זהו גן."
"נו, ומה זה? משונה,
שמכל דבר שונה,
יש לו שתיים-עשרה רגלים,
וגם שתיים-עשרה עיניים?"
"זוהי איכסה-פיקסה מקשקשת נושקת,
מראשי אותה בדיתי, והיא מלכלכת".
"מה פתאם כל כך מהר
מפסיקה את לציר?" "אני פוחדת ממנה!"

Баллада о маленьком буксире

בלדה על ספינת הגרר הקטנה

Это - я.
 Моё имя - Антей.
 Впрочем,
 я не античный герой.
 Я - буксир.
 Я работаю в этом порту.
 Я работаю здесь.
 Это мне по нутру.
 Подо мною вода.
 Надо мной небеса.
 Между ними
 буксирных дымков полоса.
 Между ними
 буксирных гудков голоса.

Я - буксир.
 Я работаю в этом порту.
 Это мой капитан
 с сигаретой во рту.
 Он стоит у штурвала
 (говорят - за рулём).
 Это мой кочегар -
 это он меня кормит углём.
 Это боцман,
 а это матросы.
 Сегодня аврал.
 Это два машиниста -
 два врача, чтобы я не хворал.
 Ну, а кто же вон там,
 на корме,
 в колпаке?
 Это кок

שלום,
 קוראים לי אנטאוס.
 אך בעצם
 אני לא גבור של מיתוס,
 רק הגרר.
 ואני כאן עובד, בנמל.
 כן, אני כאן עובד,
 שבע-רצון מעמל.
 מים תחת בטני,
 ועלי – המרומים.
 ביניהם
 פס עשן הגררים.
 ביניהם
 גם קולות מקהלת צופרים.

אני גרר,
 ועובד בנמל, לא קובל.
 והנה, עם סיגריה בפה,
 רב-חובל.
 הוא ליד הגלגל
 (ליד הנה, נכון).
 שם – מסיק, ולתת
 לי פחם הוא נכון.
 הנה, רב-מלחים
 עם הצות שלו
 ("כל יד לספון!")
 זוג של מכונאים –
 לטפול ואבחון.
 מי שם
 על ירקותים
 מצנפת חבש?
 זה טבח!

с поварёшкой прекрасной в руке.

Я - буксир.
Все они - это мой экипаж.
Мы плывём.
Перед нами прекрасный пейзаж:
впереди синева,
позади синева,
или кранов подъёмных
вдалеке кружева.
На пустых островках
зеленеет трава,
подо мною залив
и немножко Нева.

Облака проплывают
в пароходных дымках,
отражаясь в воде.
Я плыву в облаках
по прекрасным местам,
где я был молодым,
возле чаек и там,
где кончается дым.

На рассвете в порту,
когда все ещё спят,
я, объятый туманом
с головы и до пят,
отхожу от причала
и спешу в темноту,
потому что КОРАБЛЬ
появился в порту.

Он явился сюда
из-за дальних морей,
там, где мне никогда

עם מצקת כמו שמש ממש.

אני - גרר,
וכלם הם לי צות חביב.
ואנחנו שטים.
איזה נוף מסביב!
לפנינו הכחל,
אחרינו הכחל,
תחרת מנופים
מפארת הכל.
על איים שוממים
כל העשב ירק,
ותחתי המפרץ,
ונהר מרחוק.

בעשן הספינות
עבים מתמרנים,
משתקפים במפרץ -
אני שט בעבים
ממקום למקום
בם הייתי צעיר,
בחברת השחפים
במרחק מהעיר.

עם זריחה בנמל,
כשישן בן-אנוש,
תחת לוט ערפל
מכף רגל עד ראש,
אני מזח עוזב
ונהפז, נעלם,
כי הגיעה ספינה
לנמל מהים.

היא הגיעה לכאן
מרחוק, מהים,
שם אני לא אוכל

не бросать якорей,
где во сне безмятежно
побережья молчат,
лишь на пальмах прибрежных
попугаи кричат.

Пересёк океан -
и теперь он у нас.
Добрый день, иностранец,
мы приветствуем вас.
Вы проделали путь
из далёкой страны.
Вам пора отдохнуть
у причальной стены.
Извините, друзья,
без меня вам нельзя.
Хоть, собравшись на бак,
вы и смотрите вниз,
но нельзя вам никак
без меня обойтись.
Я поставлю вас здесь,
среди других кораблей,
чтоб вам было в компании
повеселей,
слева - берег высокий,
а справа - Нева.
Кран распушит над вами
свои кружева.

...А потом меня снова
подкормят углём,
и я вновь поплыву
за другим кораблём.
Так тружусь я всегда,
так тружусь и живу,
забываю во сне,

לעגן לעולם.
שם ללא דאגות
החופים ישנים,
על הדקל בחוף
צועקים התוקים.

היא אוקינוס חצתה
והגיעה הלום,
ואנחנו אותה
מברחים לשלום.
מדרום, מצפון
מגיעות הן לקאן,
וזכותן קצת לשון
ליד קיר מעגן.
חברות, תסלכו,
בלעדי לא תוכלו.
גם אם מירכתיכן
שולחים מטה מבט,
בלעדי לא תגיעו
אל המזח לאט.
אעמיד את כלכן
בין ספינות אחרות,
כדי שייחד כלכן תבלו כאן
שמחות,
חוף גבוה משמאל,
ונהר מימין.
מנופנו יתיר
כל תחרה שהכין.

תנו לי, בבקשה,
דלק, אנא מכם!
פני ספינה חדשה
עוד אחת אקדם.
כה עמל, כה עוסק –
ממקום למקום,
ובלילה אשפח

чем я был наяву,
постоянно бегу,
постоянно спешу,
привожу, увожу,
привожу, увожу.
Так тужусь я всегда,
очень мало стою.
То туда, то сюда.
Иногда устаю.

.....

...И, когда я плыву
вдоль причала домой,
и закат торопливый
всё бежит за кормой,
и мерцает Нева
в серебристом огне,
вдруг я слышу слова,
обращённые мне.
Словно где-то вдали,
собираясь в кружок,
говорят корабли:
- Добрый вечер, дружок.

До свиданья, ребята,
до свиданья, друзья.
Не жалейте, не надо,
мне за вами нельзя.

Отплывайте из дому
в белый утренний свет,
океану родному
передайте привет.

Не впервой расставаться,

מי הייתי היוזם.
כל הזמן אני רץ,
וזוחל, והולך,
ומכניס למפרץ,
וממנו מושך.
ולכאן, ולשם,
כל השטח עוקף,
לא עומד ולא נם,
לפעמים מתעייף.

.....

כשהיום כבר נגמר,
והלילה מתחיל,
אני שוט אל החוף
את עגני להטיל.
ויורדת חמה
אל הים הנושם,
נשמעו לי מלים
שקוראים לי בשם.
ורואה: בצאתן
המפרץ הקרוב,
לי אומרות הספינות:
- חברי, ערב טוב!

הבה, להתראות!
אין סבה לרחם,
כי אני כאן נשאר,
כדי לפגוש שוב אתכן.

אז הפליגו מבית
אל האפק לילי,
ולים האהוב
תמסרו ד"ש שלי.

כבר נפרדנו לא פעם,

исчезайте вдали.
Кто-то должен остаться
возле этой земли.

И хотя я горюю,
что вот я не моряк,
и хотя я тоскую
о прекрасных морях,
и хоть горько прощаться
с кораблём дорогим,
**НО Я ДОЛЖЕН ОСТАТЬСЯ
ТАМ,
ГДЕ НУЖЕН ДРУГИМ.**

.....

И когда я состарюсь
на заливе судьбы,
и когда мои мачты
станут ниже трубы,
капитан мне скажет
«право руля»,
кочегар мне подбросит
немного угля,
старый боцман в зюйд-вестке
мой штурвал повернёт
и ногой от причала
мне корму оттолкнёт, -
- и тогда поплыву я
к прекрасному сну
мимо синих деревьев
в золотую страну,
из которой ещё,
как преданья гласят,
ни один из буксиров
не вернулся назад.

רק חזרו נא מהר.
מישהו כאן בארץ
חייב להשאר.

ולמרות שעצוב לי
כי אינני ימאי,
וגם מתגעגע
לימים, בודאי,
ולמרות שקשה לי
הפרדה, חברות,
**אשאר כאן:
עדיו
אחרות לי זקוקות.**

.....

כאשר אֶזְדַּקֵּן עוֹד
בְּמִפְרָץ הַגּוֹרֵל,
אֶרְבֵּת גֶּרֶר שְׁלֵנוּ
מֵעַל תֵּרֶן תִּגְדֹּל,
רַב-חֹבֵל לִי יִפְקֹד:
"פִּנֵּה יְמִינָה, אָדָם!"
וּמִסִּיק-תַּנּוּרִים לִי
יוֹסִיף קִצַּת פָּחֵם,
סָבָא רַב-מַלְחִים
יִכּוֹן לִי גִלְגָּל,
וְיִדְחֶף יְרֻכְתִּי
מִהַמְזַח לְגַל –
- אַז אֲשׁוּט לִי בְּשִׁקֵּט
אֶל חִלּוּם הַנִּשְׁגָּב
מוֹל עֲצִים כְּחוּלֵי גִזַּע
אֶל הָאֶרֶץ-זֹהֵב,
שְׁמִמְנָה עֲדִין,
לְפִי מָה שְׁכֵתוֹב,
לוֹ אֶחָד מִהַגְּרָרִים
לֹא הִצְלִיחַ לָשׁוּב.

ילדה קוראת את הבלדה של ברודסקי ובסוף הסיפור בוכה:

<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=mm#inbox/1562869ccfc0ad31?projector=1>